

Farizeji a zákonníci.

Keď čítame pozorne Evanjeliá nájdeme tam dve skupiny ľudí, ktorí neboli priazniví voči Ježišovi a On sám mal s nimi veľké problémy. Boli to farizeji a zákonníci. Vidíme, že keď má Kristus pred sebou farizejov, jeho slová znejú ako búrka a vyrušujú ako blesk. A nápadne často sa medzi nimi zjavuje to hrozné: „Beda vám!“

Prvú hrozbu im adresuje zato, lebo presviedčajú seba a iných, že je možné naplniť spravodlivosť a lásku voči Bohu desiatkami z úžitkových zelín. Ak nechceme patriť do tejto, nie dobrej sorty ľudí, snažme sa zavčas pochopiť, v čom je skutočná spravodlivosť a skutočná láska k Bohu.

Ale najprv si vyjasnime, v čom je spravodlivosť a láska k človeku. Spravodlivosť je podľa učených hláv v ochote dať každému, čo mu patrí a láska je v ochote k tomu ešte aj pridať. Ľuďom možno teda dať, čo sme dlžní, ba aj pridať možno. Bohu nikdy nie. Tam budeme vždy dlžníkmi, hoci by sme urobili a dali čokoľvek. Naša spravodlivosť a láska voči nemu bude spočívať len v tom, že sa z celej sily vynasnažíme ponúknuť mu všetko, čo sme a čo máme – ako si to aj sám nárokuje prvým a najhlavnejším prikázáním. Bude teda voči nemu spravodlivý, kto takým chce byť a bude ho milovať, kto sa o to bude usilovať, ale tak, ako je len schopný: z celého srdca, z celej mysle a zo všetkej sily.

A teraz si predstavme človeka, ktorý dá desiatok z úrody a myslí si pritom, že tým už naplňa spravodlivosť i lásku voči Bohu, lebo mu dáva, čo je predpísané a kde-tu niečo aj pridá. To je farizej. Ten dnešný už nedáva desiatky z rasce a kôpru. Má iné predpisy. Ponúka Bohu z času, ktorý od neho dostáva, a to týždenne jednu hodinu v kostole, desať minút dennej modlitby, piatkový pôst a zvončekový peniaz na dobré ciele. Vyznieva to ako posmech, keby sme išli do dôsledkov. Vedzme totiž, že Bohu možno dať buď všetko alebo nič. Keď stojíme pred ním so svojim darom, zabudnime vtedy na všetky naše váhy a miery. Mierou spravodlivosti voči Bohu je láska a mierou tejto lásky je to, že je bez miery.

Druhú skupinu, ktorá robila Ježišovi úklady, tvoria zákonníci. Oni boli vtedajšími úradnými vysvetľovateľmi a obrancami Božieho zákona. Horlili za Boží zákon, ale horlili zaň veľmi čudne. Požadovali jeho presné dodržiavanie od všetkých, okrem seba a dopúšťali sa tým odpornej a hriešnej dvojakosti.

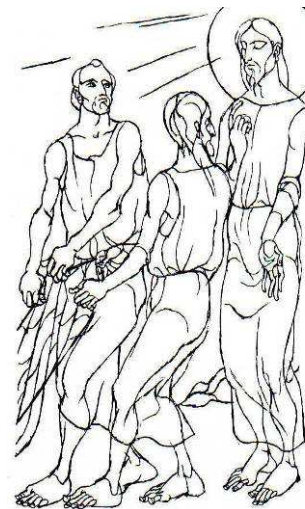
Už mnoho storočí sa im Pán Boh vyhráza vo svojom evanjeliu, no zatiaľ sa nestiahli, neprestali používať svoju dvojakú mieru podnes a tak sa namnožili, že stretneme takýchto ľudí všade, kam sa len pohneme. Sú medzi kňazmi, medzi vychovávateľmi i rodičmi. Sledujme chvíľu ich počínanie a kontrolujme pritom pozorne aj svoje.

Pokrytcom je otec, ktorý karhá dieťa pre drsné spôsoby a neslušné slová, hoci sa ich naučilo práve od neho, ktorý mu prísne prikazuje sedieť doma, najmä vtedy keď sa sám ponáhľal do pochybnej spoločnosti, ktorý používa slovo „chod“ namiesto „pod“, keď treba konať dobro, ktorý učí maličkého milými slovami oslovovať mamičku, dedka a babičku, hoci on sám im neprestáva hlasno grobianiť.

Pokrytcom je aj matka, ktorá vyčíta deťom, že sa nevrátili z ulice prv ako ona od susedov, ktorá im zakazuje žalovať na spolužiakov, hoci sama neprestáva nadávať na predavačku z tržnice.

Pokrytcom je aj učiteľ, ktorý presviedča žiakov o škodlivosti alkoholu a cigariet, prv než by presvedčil seba. Aj šéf v úrade, ktorý po tvrdých výčitkách, ktoré robil kolektívu pre nedostatočnú pracovnú morálku, si na niekoľko hodín sadne so sekretárkou k čiernej káve, alebo si utišuje nervy pri fľaške rumu. Aj kňaz je pokrytec, keď ukladá iným viac, než požaduje od seba.

Brat, sestra, ak sme nároční a prísni voči iným, tak asi preto, že nie sme takí voči sebe. Keby sme poznali slabosť svojich síl a silu svojich slabostí, keby sme vedeli z vlastnej skúsenosti, ako je ťažko vyhnúť sa všetkým priestupkom Zákona, určite by sme boli milosrdnejší a zhovievavejší voči tým, čo chybia a nemohli by sme od nich tak tvrdo požadovať, čo ani sami nekonáme.

R-: Ukáž mi, Pane, svoje cesty.

1. Ukáž mi, Pane, svoje cesty a pouč ma o svojich chodníkoch.
2. Veď ma vo svojej pravde a uč ma, *
lebo ty si Boh, moja spása.
— R.
3. Rozpomeň sa, Pane, na svoje zľutovanie *
a na svoje milosrdenstvo, ktoré trvá od vekov.
4. Pamätaj na mňa vo svojom milosrdenstve, *
veď si, Pane., dobrotivý.
— R.
5. Pán je dobrý a spravodlivý: ukazuje cestu hriešnikom.
6. Pokorných vedie k správne konaniu *
a tichých pouča o svojich cestách.
— R.

Ježiš povoláva

Keď čítam evanjelium o povolani apoštolov, priznám sa, že sa aj zarazím, aj sa musím pousmiať. Predstavujem si Ježiša kráčajúceho popri jazere. Vidí rybárov, ktorí práve spúšťajú do mora sieť, povie im, aby išli za ním a oni v tej chvíli púšťajú z rúk siete a idú za ním. Dvaja rybári, Jakub a Ján, opustia na lodi svojho otca s pomocníkmi a hneď idú za ním. Nevie, či otec za nimi nevolal, čo to má znamenať... Povolanie apoštolov mi pripadá akési nepripravené, príliš jednoduché až neuskutočiteľné. Nemám skúsenosť, že je možné len tak jednoducho hneď všetko zanechať a odísť. Preto to zarazenie i pousmianie.

Uvedomujem si však, že omnoho dôležitejší ako moja predstavivosť je fakt, na ktorý text upozorňuje. Božie volanie môže prísť v ktorejkoľvek chvíli nášho života a ak prichádza uprostred rozrobenej práce, je súčasne aj skúškou usporiadania našich životných hodnôt. To, že reakcia rybárov na Ježišovo pozvanie bola kladná hneď ako ich pozýval, je práve to jedinečné. čo biblická správa zásadne vyzdvihuje. Hoci sa živili rybolovom, boli „stvoreni na obraz Boží. Práca bola dôležitá pre ich pozemský život, ale kdesi v hĺbke srdca už dávno horela túžba nájsť Mesiáša a dôjsť k Bohu...

Z histórie Cirkvi vieme, že Ježiš niektorých zvlášť povoláva na to, aby opustili svoje rodiny, majetok, blízkych či krajinu, v ktorej vyrástli. To však neznamená, že len oni majú „hneď ísť za ním, teda určovať svoj život Ježišom Kristom. Každý deň sme všetci povolávaní, aby sme „hneď“ nasledovali Ježiša v slovách i skutkoch. Preto Ježiš každému z nás adresuje úlohy, ktoré máme vykonať. Nikto z nás nie je ukrátený o osobné pozvanie, ktorým nás Ježiš pozýva do svojej blízkosti, aby sme spolu s ním pracovali na diele vykúpenia človeka. Je to pozvanie, ktoré z nás - i s naším pričinením - robí Ježišových najbližších priateľov.

Boh nás vykúpil bez nášho pričinenia, ale večnú blaženosť a radosť zo spásy nám nemôže dať bez nás.

RÓBERT BEZÁK

***Ak chcem naozaj milovať, musím sa o tých druhých zaujímať:
Byť pozorný, vnímavý, vynaliezavý.***

Nemôžeš žiť bez ľudí, ktorí tí z času na čas nedajú najavo, že ťa majú radi. Je to životná nevyhnutnosť pre dieťa, zdroj šťastia pre starého človeka, kúsok zdravia pre chorého, tichá útecha pre osamelého... Nemôžeš žiť bez ľudí, ktorí ťa majú radi. A naopak - aj v tvojej blízkosti sú ľudia, ktorým môžeš ty dať najavo: Mám ťa rád! Oni to totižto potrebujú rovnako ako ty. Premárnené dôkazy lásky, zanedbané prejavy pozornosti nemôžeme dobehnúť. Čas je neúprosný a zostáva len to, čo sme vyjadrili či darovali. Nešetrite svojimi úprimnými prejavmi lásky.

Ruky a duch

Ruky sú úžasné. Žiaden nástroj na svete nie je taký dokonalý. Dajú sa nepredstaviteľne rôzne ohýbať, z vnútra von, bez zásahu zvonka. Ruky môžu robiť zázraky. Ruky dokážu hovoriť a často povedia viac než slová. Ruky dokážu napísať, čo si myslíme. Ruky dokážu ukazovať, čo cítime. Ruky vedia maľovať obrazy, dať tvar snom, tvoriť hudbu. Ruky dokážu uzdraviť srdce od starostí, rozjasniť a rozveseliť sklúčenú myseľ.

V rukách je ukrytá liečivá sila.

Ruky nám boli dané, aby sme boli v kontakte s matkou Zemou, s celou prírodou a s ľuďmi okolo nás. Ruky nám boli dané, aby sme zostali duševne zdraví. Ruky vedú myseľ smerom von, tak dosiahne pokoj, osvieži sa a obnoví. Človek je úžasný celok. No nezdravý, neprirodený spôsob života tento celok narušil. Prímnohí ľudia sú vo svojej mysli chorí a vyčerpaní.

Manuálna práca: najjednoduchší, najprirodzenejší, najúčinnější prostriedok na vyličenie ľudskej mysle

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť“

Sväté omše v 3. týždni Cezročného obdobia (B)

27.I. utorok

18.00 + Jozefa Macáková

28.I. streda

17.00 na úmysel

30.I. piatok

18.00 + Ľudovít Jarábek

31.I. sobota

17.00 na úmysel

Upratovanie kostola č.d. 203 – 228

1.II. 4. nedeľa cezročná (B)

8.00 + Stanislav Novosedlík a rodičia

9.15 + za farníkov

Liturgický kalendár

26.I. pondelok	sv. Timotej a Títus, biskupi
27.I. utorok	sv. Angela Merici, panna
28.I. streda	sv. Tomáš Akvinský, kňaz a učiteľ Cirkvi
29.I. štvrtok	sv. Valér, biskup
30.I. piatok	sv. Martina, panna a mučenica
31.I. sobota	sv. Ján Bosco

Ak ťa niekto pozve na svadbu, nesadaj si na prvé miesto, lebo mohol pozvať niekoho vzácnejšieho ako si ty; prišiel by ten, čo pozval teba i jeho, a povedal by ti: „Uvoľni miesto tomuto.“ Ale keď ťa pozvú, chod', sadni si na posledné miesto. Potom príde ten, čo ťa pozval, a povie ti: „Priateľu, postúp vyššie!“ Vtedy sa ti dostane počty pred všetkými spolustolujúcimi.

Lk 14, 8 - 10

Párty

Ježiš v tomto podobenstve nepodáva návod, ako sa máme správať pri stolovaní a kde si máme sadnúť. Jeho poslanstvo spočíva v tom, aby sme sa nepovyšovali nad druhých ľudí. Umožňuje nám však zamyslieť sa nad stretnutím ľudí, ktoré sa nazývajú párty.

Pozvanie na párty je vyjadrením toho, že si nás niekto váži, má nás rád, alebo že nás pokladá za také osobnosti, ktoré svojou prítomnosťou párty obohatia. Niektoré pozvania vyplývajú aj z nášho pracovného zaradenia alebo spoločenského postavenia. Pozývajú nás preto, lebo patríme do nejakej záujmovej skupiny. Sú pozvania na párty, kde sa tešíme a ideme na ne s určitým vzrušením, ale aj také, o ktorých vieme, že sa tam možno nebudeme cítiť dobre. Tešíme sa vtedy, keď predpokladáme, že sa tam stretneme so zaujímavými ľuďmi, s ktorými možno budeme komunikovať. Ešte vo väčšom tranze môžeme byť vtedy, keď vieme, že tam bude prítomná nejaká populárna osobnosť zo sfér spoločenského a kultúrneho života.

Atmosféru na párty vytvára hosťiteľ a pozvaní ľudia. Na párty sa správajme normálne a podľa učenia Ježiša si nemáme namýšľať, že všetci sa budú točiť okolo nás. Nemali by sme sa však premeniť ani na nejakých zakomplexovaných ľudí, ktorí sa budú na párty „liečiť“ kontaktmi s nejakými osobnosťami, s trasúcim pohárom šampanského v rukách. Najkrajšia párty je vtedy, keď sa všetci zbavia svojho povýšenectva a dôležitosť a správajú sa prirodzene. Párty nemá byť stretnutie hviezd so satelitmi, ktoré okolo nej dlho do noci krúžia a vyjadrujú svoj obdiv. Veľa hviezd je umelo vytvorených a v podstate môžu byť duchovne prázdne.

Párty môže mať pre nás vtedy zmysel, keď sa „vyslobodíme“ z falošných úsmevov, naučených fráz, otrockého spoločenského bontónu, a stretneme sa tam s ľuďmi, s ktorými sa dá normálne porozprávať a môžu nás obohatiť. Niekedy sa môžeme postaviť do kúta a pozeráť na prítomných ľudí. Zistíme, že niektorí sú príťažliví, majú šarm, sú perfektne oblečení a vedia komunikovať. Môžeme však vybadať aj veľa falošnosti, pretvácky a hlúposti. Vidíme ľudské karikatúry, ktoré tam prišli zadarmo sa najesť, opiť a niekoho pre seba získať. Môžeme nadobudnúť dojem, že sme v spoločnosti, do ktorej nepatríme. Potom je najlepšie v tichosti odísť.

Marián Šuráb „Radosť z rozprávania“

„Hľa, prichádzam, Pane, aby som plnil tvoju vôľu.“

V túto chvíľu, Pane, prichádzam k tebe a uvedomujem si seba samého, svoju schopnosť vidieť, počuť, vnímať, myslieť i milovať.

Ďakujem ti, že môžem k tebe prichádzať.

Ďakujem, že môžem prichádzať k tebe taký, aký som, že môžem prichádzať k tebe, keď som dobrý i zlý, smutný i radostný, zdravý i chorý, bezradný i plný nádeje, šťastný i nešťastný, prijímaný i odmietnutý, osamotený i v spoločnosti druhých...

Vždy, keď prichádzam k tebe, Bože môj, ocitám sa pred tvou tvárou, pred tvojim pohľadom, čo preniká všetko. Je pre mňa šťastím a radosťou prichádzať a byť v tvojej prítomnosti.

Viem, že tvoj pohľad ma neodsudzuje, tvoja tvár mi nie je výčitkou.

Som rád, že i teraz môžem byť v tichu s tebou, Pane.

Som rád, že v túto chvíľu počujem slová: „Hľa, prichádzam, aby som plnil tvoju vôľu.“

Čo znamenajú tieto slová pre teba, Ježišu?

Prichádzaš ako Poslaný od Otca, aby si bol medzi nami.

Prichádzaš, aby si plnil Otcovu vôľu, lebo ona je tvojím pokrmom.

Prichádzaš, aby sme mali život a radosť, a to v plnosti.

Prichádzaš, aby si nám zjavil Otca, aby si nám zjavil život, aby si nám zjavil Otcov zámer s nami, Otcovo odpustenie, Otcovu múdrosť, Otcovu lásku.

Prichádzaš, aby si dovŕšil Otcov plán lásky.

Ježišu,

v túto chvíľu ja prichádzam k tebe.

S čím prichádzam?

Ako a aký prichádzam?

Prečo prichádzam?

Môžem povedať, že prichádzam, aby som plnil tvoju vôľu?

Môžem povedať, Ježišu, že prichádzam, lebo ťa milujem?

Prichádzam k tebe rád, ochotne, s dôverou, s oddanosťou?

Prichádzam preto, lebo som prijal tvoje poslanie byť tu medzi ľuďmi ako ten, ktorého si ty poslal?

Prichádzam k tebe, aby som tu mohol byť ako ten, skrze ktorého sa zjavuje tvoj život, tvoje svetlo, tvoja pravda?

Potrebujem, Ježišu, prichádzať k tebe, lebo iba tak si môžem zachovať vlastnú tvár, iba tak môžem utíšiť svoju túžbu po poznaní, svoju vôľu po slobode, svoj smäd po naplnení, svoju túžbu po živote, čo je ozaj životom.

Potrebujem prichádzať k tebe, Ježišu, aby som sa pýtal, čo mám robiť, aby som vedel, ako a kadiaľ ísť, aby som vedel dať zmysel svojmu krížu, svojej bolesti, svojmu utrpeniu...

Naozaj túžim prichádzať k tebe a hovoriť ti: som tu, Pane, počúvam ťa, hovor ku mne. Som tu, Pane, chcem tu byť pre teba, preto:
Hľa, prichádzam, chcem plniť to, čo ty chceš.

Jozef Šuppa SJ „V dnešný večer Pane.. – meditácie

V L A S Y Jedného dňa prišli všetci štrnásťroční chlapci do školy ostrihaní dohola. Stalo sa to v jednej kalifornskej škole. Všetci - až na jedného, ktorý nemal na výber - to urobili celkom dobrovoľne. Ian O'Gorman mal zhubný nádor v lymfatických uzlinách, a preto sa musel podrobiť chemoterapii. Lekár ho upozornil, že po chemoterapii mu budú veľmi vypadávať vlasy. Preto si ich dal celkom oholiť. Keď sa to dozvedeli jeho spolužiaci, rozhodli sa, že sa tiež dajú ostrihať dohola, aby sa lan medzi nimi necítil trápne.

Chlapci bez vlasov sa na seba tak podobali, že niektorí pedagógovia ich ani nevedeli rozoznať. Nevedeli, ktorý z nich má rakovinu a ktorý má len oholené vlasy. Všetko sa to začalo vďaka Kylemu Hanslikovi, ktorý sa nechal ostrihať ako prvý. Povedal to ostatným chlapcom, ktorí bez váhania nasledovali jeho príklad.

Keď sa Ianov otec dozvedel, čo urobili spolužiaci jeho syna, sotva dokázal zadržať slzy. Povedal: „Nedokážem to ani vyjadriť slovami.“

Preto si pomáhajte navzájom niesť svoje bremená. Tak naplníte Kristov zákon lásky.

Biblia, List Galat'anom 6,2

Lectio divina
Rybári ľudí

Mk 1,14-20

¹⁴Keď Jána uväznili, prišiel Ježiš do Galiley a hlásal Božie evanjelium. ¹⁵Vravel: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte v evanjelium!“ ¹⁶Keď prechádzal popri Galilejskom mori, videl, ako Šimon a jeho brat Ondrej spúšťajú sieť do mora, keďže boli rybári. ¹⁷Ježiš ich oslovil: „Podďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.“ ¹⁸Hneď zanechali siete a nasledovali ho. ¹⁹Keď odišiel trochu ďalej, videl Zebedejovho syna Jakuba a jeho brata Jána, ako na lodi opravovali siete. ²⁰Hneď ich povolal. Oni zanechali svojho otca Zebedeja s nádeníkmi na lodi a odišli za ním.

Ďalšie čítania: Jon 3,1-5.10; Ž 25,4-9; 1Kor 7,29-31,

1 ČÍTANIE:

Marek nám v tomto týždni hovorí o povolani prvých učeníkov. Podobne ako v čítaní z minulého týždňa Marek opäť ukázal, ako Ježiš povolal štyroch mužov. Hovoril aj o Ježišových plánoch pre nich: nielenže budú jeho učeníkmi, ale aj spolupracovníkmi. Ježiš v Jánovom rozprávaní povolal učeníkov, aby s ním ostali, aby boli jeho priateľmi a počúvali jeho učenie. V Markovom rozprávaní sa dozvedáme, že Ježiš ich chcel priviesť k tomu, aby konali jeho dielo a učili ľudí o Božom poslanstve pre tento svet. Štyria muži poslúchli Ježišovo povolanie a nasledovali ho. Zanechali svoju prácu a zdá sa, že aj svoje rodiny. Ako nám ostatné evanjeliá ukazujú, Ježiš vyučoval prvých učeníkov vždy, keď na to bola príležitosť. Učil ich o svojom vzťahu k Otcovi a o jeho veľkej láske ku každému človeku. Museli sa od neho veľa naučiť o živote s Bohom i o Božom kráľovstve. O tri roky neskôr ich Ježiš opustil s dôverou, že celá príprava bude dostatočným základom, aby sa stali apoštolmi, teda ľuďmi, ktorí mali byť vyslaní na misie.

2 MEDITÁCIA:

• Čo je „dobrá správa“, o ktorej Ježiš hovorí? Čo to znamená pre nás? Skúsme to vyjadriť niekoľkými slovami.

- Čo dnes znamená nasledovať Ježiša a byť jeho učeníkom?
- Môžeme byť „rybármi ľudí“? Nemusíme byť kňazmi. Snažme sa napríklad privádzať k Ježišovi svojich priateľov.

3 MODLITBA:

Pomodlime sa dnešný responzóriový žalm: „Hospodin, daj mi poznať svoje cesty! Nauč ma kráčať po tvojich chodníkoch!“ (Ž 25,4). Prosme Boha, aby nám ukázal, že chce, aby sme boli jeho učeníkmi. Opýtajme sa ho, či nemáme vo svojom hektickom živote niečo zanechať, aby sme mu mohli plnšie slúžiť.

4 KONTEMPLÁCIA:

V tomto týždni sme pozvaní prečítať si aj príbeh o Jonášovi. Tentoraz to bolo už druhé prorokovo povolanie (Jon 3), pretože pri prvom odmietol poslúchnuť Boha (Jon 1 - 2). Ale Boh mu dal ešte jednu príležitosť a ľudia naozaj začali počúvať to, čo hovoril. Konali pokánie, obrátili sa k Bohu a zmenili spôsob svojho života. V druhom čítaní Pavol vnáša naliehavosť do svojho Prvého listu Korint'anom (1Kor 7,29-31). Pripomenul im, že čas sa kráti a majú sa zbaviť všetkého, čo im bráni plniť Boží plán. To vrhá svetlo na dnešné evanjeliové čítanie, kde čítame, ako Ježiš povolal štyroch mužov na zvláštne poslanie. Tak ako prví učeníci, aj my musíme byť v nasledovaní Ježiša jednoduchí. Musíme byť opatrní, aby nám iné veci v našom živote nebránili vykonať to, čo od nás žiada Boh.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku